

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

19. Typus narrationis ciuilis in tenui Charactere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Dianiram Oenei filiam petebat vxorem Hercules: at fluvius Achelous tenebarur amore virginis. Oeneus in vrroque timidus, in neutro gratificari: Iuber igitur, proposita filia, premij loco, illos decertare: Vicit tum Hercules in lucta, defregitque coru fluvij, de eius profluente cruento nata fuerunt Sirenes.

ALIA.

Hyacinthus **A**κούεις ἀνθρώποις τῷ πάλαι μετράμενοι Αιγαίων, χρυσὸν, ἔραστον τοῦ γεγόνατο δύο, Ζεφύρος τε, καὶ Δημός. ἐπειδὴ τοῖς αἰχμαρίζεται τῷ θεῷ, οὐλένει φόνον δὲ σφρύσας, καὶ τηρήτας ἀφέντα δίσκον, (ἐπειδὴ τοῦ γόρη οὐδεὶς θεός οὐδὲ Λαόντης τὰ ταῦτα,) ποντίκης ἀπὸ τῆς Ταύρου, καὶ πιρήσπει τῷ μεταξίῳ τῶν βολεῶν, καὶ τὸ μὲν ἐκεῖτον ὃ γὰρ ἦλετο τὸ πατρὸς, καὶ ἀνειστὸν θεός.

Avidistin, de flore hyacinthi: Fuit olim adolescens ille Amycleus formosus, habuitque amatores duos, Zephyrum, & Latonæ filium. Cum autem Deo inserviaret, insidias illi struit, ut interficiatur, ventus, & obseruato tempore, quo discum elecerat, nam docebat hæc Hyacinthum Apollo, fuit de Taygeto, & convertit in adolescentem iactum, qui quidem ipse concidit: terra vero miserta illius florem produxit.

ALIA.

Aphrodite. **A**rethusa. **E**ρωτεῖται ποταμοῦ πόδον οὐν ἔμετεληκεν Αλφέω Σικελίκης πηγῆς, Αρεθόσης τούνομα πηγῆς δὲ ἐρχεται δι' Ιανου παρὰ αὐτὴν, φυλαδίσσεις ἀμυγδαλάστην τὸ φέρετον.

Amor retigit amnum, immisitque cupiditatem Alpheo fonti Siciliæ, nomine Arethusa. Itaque ille fauicus fertur per Ionium mare ad ipsum. In mari etiam ipso impermitemus fluviem seruans.

Typus narrationis ciuilis, in tenui charactere.

Cic lib. 2. de inuentione.

CAPUT XIX.

Egitum est in itinere quidam proficisci entem ad mercatum quendam, & secum aliquantum

nummorum ferentem est comitatus: cum *hic generis* hoc, ut fere sit, in via sermonem contulit, ex lib. offio,

quo factum est, ut illud iter familiarius facere m. 58.

Quare, cum in quandam tabernam

diaretissent, simul cœnare, & in eodem loco

somnum capere voluerunt; cœnati discebue-

runt ibidem. Caupo autem (nam ita dicitur

post inuentum, cum in alio maleficio depre-

hensus esset) cum illum alterum, videlicet quod

nummos haberet, animaduertisset, noctu,

postquam illos arctius, ut sit, iam ex laetitudi-

ne dormire seculit, accessit: & alterius eorum,

qui sine nummis erat gladium propè apposi-

tum è vagina eduxit, & illum alterum occi-

dit, nummos abstulit, gladium cruentum in

vaginam recondidit, ipse sese in lectum suum

recepit: ille autem cuius gladio occisio erat

facta, multo ante lucem surrexit, comitem il-

lum suum inclamauit semel, ac sapiens illum

somno impeditum non respondere existimauit:

ipse gladium, & cetera, quæ secum attule-

rat: solum profectus est. Caupo non multò post

conclamauit hominem esse occisum, & eum

quibusdam diuersoribus, illum qui ante exier-

at, consequitur: in itinere hominem compre-

hendit, gladium eius è vagina educit, reperit

cruentum: homo in urbem ab illis deducitur,

ac reus sit.

Typus narrationis historica, suauis, &
Philologica.

Narratio de Leonibus, & Vrba.

CAPUT XX.

Lέγει Εὐθύμιος, σὲ Παγτάρῳ τῷ Θρακοπολεῖον, καὶ τοῦ λεόντος ἐρύμανθος φυλακῆς, de ani. c. 21. Επιστᾶται ἄρκτον, σκύλους τοῦ λεόντος διαφεύγεις, διά τὸ μικροῦς ἔνεας ἐπιδιδούσας σφίσιν ἀδικεῖται. ἐπειδὴ ἄρκτος τοῦ θρακοπολεῖου λεόντης, καὶ μάτηρ, καὶ διδοντος παθεῖται τοῖς φόνοις, οἷα εἰκὲς ἡγεμονία, καὶ ἐπιτελεῖ ἄρκτον ἵστοιν ἃ δεῖσασται ἐπειδὴ δένθρον οὐ ποδῶν ἔχειν αὐτεῖ, καὶ ἐκάρητο, τινὲς ἐπιβαλλει τινὲς δὲ ἐκένεντες λίνον πειραμένης ἢ τὸ δόνικον τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ τομεῖσαν, ἥκεν δένθρον εἰσαῦσθαι μὲν λεόντα οὐ

K k λέπτες